

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE“DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“

№ 19 (249)

Нядзеля 8 траўня 1955 г.

ГОД ВЫДАННЯ 9

Азіяцка-афрыканскай канфэрэнцыя

Зайніцьваваная дзяржавамі «блёку Ко-
лембо», г. зн. Індый, Пакістанам, Цэй-
лёнам, Бірмай і Інданезій, канфэрэн-
цыя каляровых народу Азіі й Афрыкі,
адбылася 18—24 красавіка сёлета ў Бан-
дунгу на востраве Ява, што ўходзіць у

склад інданезійскай дзяржавы. Гэтая

канфэрэнцыя з многіх гледзішча была

першай у сьвеце такога роду канфэрэн-
цыяй. Папершае, была яна першай з

гледзішча на колькасць разрэзняван-

ных па ёй людзей. У канфэрэнцыі пры-

мала ўдзел 29 дзяржаваў Азіі й Афрыкі,

якія напічваюць разам калі аднаго міль-

ярда 400 мільёну людзей, г. зн. больш

чымся палавіну насельніцтва ўсё замі-

ное кулі. Падругое, гэтая была першая

міжнародная канфэрэнцыя ў сьвеце, на

якой нія была прадстаўленая аніводная

нацыя бела расы. Годным адцмененіем

з'яўляецца і тое, што, хоць канфэрэн-

цыя пракамуністычныя характар і

съкіраваць яе супраць «англо-амеры-

канскага калінілізму» праваліліся. Су-

працьлежная група дзяржаваў станоўча-

на проціўставалася камуністычнай дэмагогії

выкryваннем і дэмаскаваннем реаль-

на загрозы камуністычнага імперыя-

лизму і калінілізму. Пры абміркоў-

ванын пытанын расістайскай дыскры-

мінаці філіпінскі дэлегат Рамуль

асьветччы: «Аднай з найцікавых ад-

казніцай камунізму, якія родзіць ненавісць

між класамі і народамі; гэта новая фор-

ма калінілізму, больш загрозільвайшая для

нас усіх, чымся былы (эўрапейскі) калі-

нілізм». Гэтая асьветччына было гора-

ча паддзержана дэлегатам Пакістану.

Але найбольш вымушным было асу-

дзяньне камуністычнай практикі Саве-

таў у Эўропе, якое зрабіў дэлегат Цэй-

лёну Котэлявія. Ён сказаў: «Вазьміце

на ўвагу, прыкладам, сатоўтнікі дзяр-

жавы пад камуністычна ўладаю ў Ся-
рэдні і Усходній Эўропе — Мадзар-
шчыну, Румынію, Баўгарыю, Альбанію,
Чехаславачыну, Латвію, Летуву, Эсто-
нію й Польшчу! Няўжо гэтая краіны
з'яўляюцца ў меншай меры калёніямі,
чымся калінілінія ўладаны ў Афры-
цы і Азіі?»

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-
Лій пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад гэтым спадзі-
вацца. Тому ягонае выступленне было
вольнае ад заўсёднай у яго агрэсіўнас-
ці супраць Захаду і «амерыканскага ім-
прыялізму», але вызначалася спакоем і
ўміркованнем. Некаторыя на Захадзе
загалоўка для таго артыкулу нельзя
было прыдумаць. Бо, ўзпраўды, праве-
дзенне сёлета съвятаванне гадавіны
Акту 25-га Сакавіка ўва ўсіх большых
лічна.

Прадстаўнік чырвонага Кітаю Чу-Эн-Лій
пабачыў, што незадаваленне ў на-
бет варожасць да камунізму сярод
удзельнікаў канфэрэнцыі шмат большая,
чымся можна было перад г

Скончма дыскусію пра „распакоуваньне“!

Скончма ў тым значэнню, што да-
вядзём яе да яснага, пераконуючага кан-
ца. Дзякуючы артыкулам В. Лазука

«Пс... ды ў чамадан» («Бацькаўшчына» № 8) і С. Кліма «Што рабіць?» (Баць-
каўшчына) № 10), з каторымі я згаджа-
юся (з адным выніткам што да Лазу-
кі), мала засталася да канчальнай вы-
сьненныя тэмы. Праблема зводзіцца да
пытання: якое мае быць жыцьцё і
дзеянне беларускіх эміграцыі, каб яна
была найкарсынейшай беларускай
справе? Прынцып найкарсынейшасці
беларускай нацыянальнай справе трэ-
ба тарнаваць у ўсіх прыпадках як у да-
чыненiu да цэлае эміграцыі, та і да
кажднай эмігранта пасобку. Ул. Нема-
новіч («Сумлевы і п'ёнасыць» — «Баць-
каўшчына» № 3) цвердзе, што «калі
сабе купіць фарму ахвярных селянін-па-
трыёт..., дык можам мець надзею, што
будзе ён двойчы карысны. Калі-ж гэта
будзе інтэлігент, здолыны да іншых пра-
цы (відавочнай, трэба разумець нацыя-
нальна-інтэлігентнае — Б. С.), дык
кінем у яго каменем пагарды!». Значы-
цца, паводле Немановіча ёсьце магчи-
масць мець туго праду ды інтэлігент-
ную, да каторое чалавек здолыны. Шча-
сліў Немановіч чалавек, што можа так
рабіць! Няма дзіва, што мы з ім
розымімі ў паглядах на работу нашае
эміграцыі. Ён знае ідэяльнае палажэн-
не эміграцыі, а мы такога палажэння
ня знаем (пад «мы» я ніколі не разумею
аднаго сябе).

У Задзіночных Штатах ёсьце ладне
беларускае інтэлігенты і толькі адзін
з іх мае праду інтэлігентную болей
меней беларускую, другі такую-ж част-
кава беларускую, трэйдзі мае часовую ін-
тэлігентную працу, але на маючую ні-
чога супольнага з беларушчынаю, зн.
для беларускай справы не карыснейшую
за працу на хвабрыцы. Да гэтага
трэба дадаць яшчэ лекараў, але-ж нікто
з іх, апрача свае спэцыяльнасць, ні-
чым іншым ня хоча займацца і не зай-
маецца. Магчымасць зменяцца ў тых,
што паканчаюць высокія амэрыканскія
шкілы; яны ня пойдуць на фарму, каб
сп. Немановіч нат гнаў іх на яе. Цяпер-
жа, з выніткам тымчасам маневаных,
нічым магчымасць выбіраць інтэлігент-
нае працу, можна выбіраць толькі хваб-
рыкі і пад і то не зайдёць. Хто-бы тут
купілі фарму, калі-б мог мець інтэлі-
гентскую працу?! Ці-ж трэба так ставіц-
ца, як Немановіч, калі хто, замест рабіць
на машыне або заставацца безработным,
купіць фарму? Якай ад гэтага шкода?
Чаму ён мае быць меней карысны на
фарме, як на хвабрыцы? Усе нацыя-
нальныя групы тут уважаюць, што эмі-
гранты наўляюць заховуючыя свае на-
цыянальнасць на сяле. Пакуль што
толькі адна радзіма, прада, інтэлігент-
ная, з новых беларускіх эмігрантаў, аль-
и неўпішыцца даўгі час без работы, купіла
малую іншападданую фарму (бяз сна-
сці, жывёлы і будынкаў, адно з хатоў).
Калі яны купілі выгодна, трэба толькі
цешыцца, калі нявыгодна, маем іх шка-
даваць, але ніколі ня ганіць. Дамкоў
пакуплялі ладне, але з такіх дамкоў,
якія могуць купіць новыя нашыя эмі-
гранты, яны жыць ня будуць. Можна за-
цеміць, што, дзякуючы лёгкаму паверу
(крайдугу), ін траба ў Задзіночных Шта-
тах быць багатаму, каб купіць малую
фарму або дамок. Адлі трэба падчыр-
нуць, што чым лепша матар'яльнае па-
ложэнне съядомага Беларуса, тым бо-
лей ад яго можам спадзявацца карысць

нашай справе. У прыцінім прыпадку,
мы мусілі-б імкніцца, каб усе былі най-
бяднейшыя.

Цяпер што да прыўма грамадзянства
краю перасяленія. Гэта залежа ад краю.
У Задзіночных Штатах напоўна трэба
прымаць грамадзянства. Ёсьце працы —
і на мала іх — каторыя могуць дастаць
толькі амэрыканскія грамадзяніне, пры-
кладам ахвіцрам можа быць толькі
амэрыканскі грамадзянін. А што да вой-
ска, дык усе роўна, грамадзянін ты ці
не, у Задзіночных Штатах да войска
бяруць. Адны, гэта яшчэ ня знача, што
нашай моладзь тут для беларускага вой-
ска стачана, як думае сп. Немановіч.
Калі ў прыпадку вайны мы пераканаем
Амэрыканцаў, што карысней для агуль-
най справы будзе, калі будзіць апрычы-
нныя беларускія вайсковыя адзінкі, то
яны будуць. А перакананія лягчыкі могуць
грамадзяніне. Апрача таго, цяперака па
5-6 гадох жыцьця ў Амэрыцы тут лё-
гкай аздаржыць амэрыканскія грамадзяні-
ства, навет на палітычных працах не-
хашчэнне быць амэрыканскім грамадзян-
інам служа ад'емнай рыйсай пры харак-
тарыстыцы. Але можа не назусцісь го-
так застанецца. Быў час, калі кожны
здаровы чалавек мог прыехаць да Амэры-
кі, але па першай сінегай вайне
Амэрыка ўстанавіла квоту, і цяпер на
лёнкачы даўгімі лягчыкі даўшыцца ў¹
Задзіночных Штатаў. Можа з часам стацца і з грамадзяні-
ствам, што яго цяжка будзе аздаржыць;
можа стацца нат так, што Задзіночанія
Штатах захочуць пазыцыю неграмадзянін
перасталі быць актыўнімі сібрамі свай-
го народу. Палінізація беларуска-ле-
туўская пагранічна ў Віленшчыне ста-
лася галоўна з прычыны мяшчаных бел-
аруска-летувіскіх жанімстваў, бо беларус-
кая старацца жанімства, дзеці былі-
не асымляваныя? Гэтакі жанімстваў
нічымашака. Вынятак ёсьце у Пала-
кі і Ресейцы, калі яны жанінія зъ-
несвядомымі Беларусамі, вось-же зъ-
ідэялігічнымі Паліакамі або зъ ідэялі-
гічнымі Расейцамі. Не адно ў Амэрыцы
пазнае асымляцьці вядучы мяшчаны
жанімства. Дзеці Беларуса і іншых, ка-
торыя, застаўшыся ў Чэхаславаччыне
Чехамі, а бальшыны ў Бацькіўчыні, чакаю-
ціх на падвойную каштоўніцтва з пачат-
кам падвойной карысці — і жонка ўсь-
вядоміца і дзеці ня будуть стражана-
ныя.

Праўда кажа сп. Лазука, што ў новай
эміграцыі беларускай мужчынай болей
захажае жанінія, але ў дарастаючага пакален-
ня тае-ж эміграцыі хлапчыні ня болей за-
дзяўчат. Апрача таго, ня ведаю, як у
Канадзе, але ў Задзіночных Штатах і ў
Паўднёвай Амэрыцы дастацнае жарало
кандыдатак да замужжа ёсьце спред беларус-
ким старацца жанінія. Жанінія зъ-
ідэялігічнімі пакаленіямі — і жонка ўсь-
вядоміца і дзеці ня будуть стражана-
ныя.

Пра дзіве іншыя ўмовы неасымля-
ванія другім разам.

Брачыслаў Скарыніч

Азіяцка-афрыканская канфэрэнцыя

(Заканчэнне з 1-ай балоні)

выйчыркнутага асуджэння камуністыч-
нага каляніялізму было ўведзенне асу-
джэнне «усіхкіх праўяў каляніялізму».
Няма хоць бы такое надзінне пагань-
не, як мэханізація працы. Пакуль што
амал усе працамікі работы лясных га-
спадаркі рэспублікі праводзяць уручную.

Вельмі малая зрабілаўкі для па-
вышэння прадуктыўнасці лясаў, асу-
жэнне забалочаных плошчай (вядома,
што ў нашай рэспубліцы значная частка
лясаў знаходзіцца на балоцістых або

вильготных глебах), разъвязаныя
шрагу праблем эканамічнага характару
адзінкі (д.) (Ага, ёсьце і на гэты раз калё-
біцца — Інстытут лесу пры АН
БССР! — Перап.).

Дзяржава аховае сваё багацьцё...

«На варце аховы прыродных багаць-
цяў стаць савецкія законы, якія строга
караюць тых, хто замахваецца на гра-
мадзкое дабро, хто ѿсаў карысцільных
мэтах грэбье інтэрэсамі дзяржавы...
Дзяржава штогоду выдаўт аўкіні-
чынныя сродкі для аховы прыродных ба-
гацьцяў... Вельмі важна разам з далей-
шымі пасадкамі лесу павесьці саму ра-
шучую барацьбу за захаваныя існуючыя
насаджэннія. З захаваныем-же гэтых
насаджэнніяў справы стаць пакульшто
усім нездавальнічаючыя.»

...а насељніцтву неяк жыць трэба
«у Шклоўскім лясінцтве Магілёўскай
вобласці з году ў год дапускаеца вя-
лікай колькасці самавольных пасечак
лесу. Толькі летасць тут было зарэгіст-
рована 900 самавольных пасечак...»

«Немалая шкода нанесена менскім
прываднічым лясом збоку некаторых га-
раджан, якія самавольна будуюць дамы
на тэрыторыі дзяржавнага ляснога фон-
ду...»

Сёлетнія праграма вырошчвання лесу.
«Абытмо сёлетніх лесакультурных
працаў надзвычай вялікае. Трэба аблі-
ці больш за 40 тысяч гектараў зямель
дзяржавнага ляснога фонду і пасадзіць
12,9 тысячаў гектараў лесу ў калгасах.»

Надзея на... школьнікаў

«Сыпільныя тэрміны і вялікія абытмо
працы патрабуюць значнае колькасці
сэзонных работнікаў сілі. У гэтых ад-
носінах шмат якія лясныя гаспадаркі
распушлікі адчуваюць цяжкасці, якія
ускладняюць тым, што веснавыя леса-
культурныя работы супадаюць з пачат-
кам падвойных работ у калгасах...»

Пасадзіц лес уручную!

«Навуковыя супрацоўнікі ўсё яшчэ ў
важкім даўгута перед лісні гаспадаркай.
Узялі хоць бы такое надзінне пагань-
не, як мэханізація працы. Пакуль што
амал усе працамікі работы лясных га-
спадаркі падвойнай калікі забаронена зако-
ном. Ня дзіва пасыла гэлага, што тут на-
ямаў праўлы і на заўзятага браканьера на-
месніка старыні калгасу «Чырвоны
Кастрычнік» Грэскага раёну Акуліча і
шмат якіх іншых асоб, якія падрапеж-
ніць зьяўшчаюць у лясах каштоўных звяроў...»

«Лясыніцы ёй аб'ежджыкі часта самі
робяцца браканьерамі... Так, лясыніцы
Пружанскае лесасу Матвеевіч арганіза-
ваў у забароненых тэрмінах паліваньне
на дзіке. Праўда, толькі на тэрыторыі
Чэрніцкай раёну сіламі грамадзкасці
было выйлучана 45 выпадкі нездаволе-
нага паліваньня, а работнікі лясных аховы
не затрымалі ніводнага браканьера.»

Акадэмія навук і Міністэрства саўгасаў
видзіць рыбку...»

«Вынілена, што забароненыя мэтадамі,
якія ня маюць нічога агульнага із спор-
там, ловіць рыбу паасобныя работнікі
Акадэміі навук БССР, Міністэрства саў-
гасаў БССР і інш.»

...а «Бальшавік» — праста труціць

«Быў вышадак, калі з тэрыторыі Мен-
скага гарбарнага заводу «Бальшавік»

спусцілі ў Сылічак ядавіту вадкасць,

і ўся рыба на дзесяткі кіляметраў уніз

по цячэнні ракі аказалаася атручанай.»

(Паводле газеты «Звязда» з 25 сака-
віка і 15 красавіка 1955 г.)

— На йдзі.

Яна закрычала немым голасам. Не магла больш выгава-
рыць від ногага слова ад сълёз і вялікое цяжкасці.

— Чаму? — сказаў бацька, можа яе ўпрашу, дык як-

небудзь абыдзеца добра.

— І памаўчайшы, яшчэ, сам сабе:

— Яна, кажуць, ніштаватая кабета, ласкавейшая за яго.

— І яшчэ большая крыўда за гэты бацькаў спакой і хад-
жадную няволыніцкую разважлівасць пеканула яе ў сэрца.

Бацька-ж гаварыў:

— Давай хлеб, падсілкавацца трохі.

Яны селі на дарозе і Аміля магла толькі сказаць:

— Як ён цябе пхай церас увесі двор.

— Што-ж ты зробіш, — адказаў бацька. — Будзе горшай

бяды, калі прыдады да апошніне забяруть.

І маўчай. Можа буры кіпелі ў ім на дне душы, але твар

Маніфэстациіа у чэсьць царквы маучанья

У нядзелю, 27-га сакавіка, раніцою

лі шмат месца гэтай маніфэстациі. Падобны дэмантрацыі адбыліся ў цэлай Гішпанії.

БЕЛАРУС ДЭЛЕГАТАМ АД ПАНИВОЛЕНЫХ НАРОДАУ

27-га сакавіка г. г. Каталіцкая Акцыя Дыяцэзіі Мурцыі (сталица правінцыі таго самага назову паўдзённа-усходняй Гішпаніі) арганізавала ўрачысты акт прысьвечаны «Царкве Маучанья», на

съветамі склаўшы да іх съмілтю. У гэтай вялізарнай маніфэстациі-працэсі, якай праз галоўныя вуліцы гораду накіравалася ў парк «del Retiro», дзе была адпраўлена ўрачыстая Багаслужбá, прыймалі таксама ўдзел і прадстаўнікі ад амаль усіх панівленых народу, у

тых ліку І Беларусы. Яны несылі пан-

карты з назовамі сваіх краін. Бікуп

Мадрыду-Алькала Dr. Lahiguera, звяр-

нуўся да вернікаў з гарачым заклікам,

каб не забываўся аб сваіх пераследава-

ных братох у веры, паслья чаго з гру-

дзей шматысціна масы вырваўся ма-

гутны спантанічны кліч: «Жыве вольная

Беларусь!», «Жыве вольная Украіна!

і г. д.

Гішпанская прэса ў радыё прысьвяці-

ла шмат месца гэтай маніфэстациі. Па-

добны дэмантрацыі адбыліся ў цэлай Гішпанії.

Паслья акту наш суродзіч меў інтар'ю

з галоўнымі рэдактарамі газеты «La Verdad», сп. José Ballester Nicolas, якое было

апублікована дна 29-га сакавіка пад загалоўкам «Беларус у Мурцы» разам

із эдымкам сваіх студэнтаў. Інтар'ю інфармуе чытачоў пра Беларусь, зма-

гансне беларускага народа зі сваімі

незалежнасцю, пра беларускую эмігра-

цию ды ейна жыццё ў дзейнасці і

пра беларускіх студэнтаў.

Паслья абеду сп. Сурвіла меў сустречу

із студэнтамі ўніверсітэту Мурцы, дзе

із яшчэ раза была паднятая ажыўленая

дыскусія, і зі нею паслья суродзіч пры-

шылося адказваць на дзесяткі пытаньняў

зацікаўленымі моладзю.

А ўражаныне нашага студэнта, якое ён

вывез з Мурцы? Найлепшым адказам будыць ягоныя собскія слова: «Ура-

жаны зі візіты гэтага прыложка гіш-

панскага гораду застануцца назаўсёды

ў маёй памяці. Мне запрауды выдава-

лася што мяніе сустрэл родныя браты

паслья шматгадове ростані».

Гішпанскі народ, які сам пацярпей-

шмат ад камуністычнай тыраніі, магчы-

ма напілі нас разумее ў найбольшім

съмілтэзу. А наш жыўы контакт з

гэтым гасцінічным народам напіліца

будзе мець свае пазытыўныя выпікі.

трагічнай сътуацыі ў краінах за зялезнай заслонай.

Паслья акту наш суродзіч меў інтар'ю

з галоўнымі рэдактарамі газеты «La Verdad», сп. José Ballester Nicolas, якое было

апублікована дна 29-га сакавіка пад

загалоўком «Беларус у Мурцы» разам

із эдымкам сваіх студэнтаў. Інтар'ю інфармуе чытачоў пра Беларусь, зма-

гансне беларускага народа зі сваімі

незалежнасцю, пра беларускую эмігра-

цию ды ейна жыццё ў дзейнасці і

пра беларускіх студэнтаў.

А ўражаныне нашага студэнта, якое ён

вывез з Мурцы? Найлепшым адказам будыць ягоныя собскія слова: «Ура-

жаны зі візіты гэтага прыложка гіш-

панскага гораду застануцца назаўсёды

ў маёй памяці. Мне запрауды выдава-

лася што мяніе сустрэл родныя браты

паслья шматгадове ростані».

Гішпанскі народ, які сам пацярпей-

шмат ад камуністычнай тыраніі, магчы-

ма напілі нас разумее ў найбольшім

съмілтэзу. А наш жыўы контакт з

гэтым гасцінічным народам напіліца

будзе мець свае пазытыўныя выпікі.

А ўражаныне нашага студэнта, якое ён

вывез з Мурцы? Найлепшым адказам будыць ягоныя собскія слова: «Ура-

жаны зі візіты гэтага прыложка гіш-

панскага гораду застануцца назаўсёды

ў маёй памяці. Мне запрауды выдава-

лася што мяніе сустрэл родныя браты

паслья шматгадове ростані».

Гішпанскі народ, які сам пацярпей-

шмат ад камуністычнай тыраніі, магчы-

ма напілі нас разумее ў найбольшім

съмілтэзу. А наш жыўы контакт з

гэтым гасцінічным народам напіліца

будзе мець свае пазытыўныя выпікі.

А ўражаныне нашага студэнта, якое ён

вывез з Мурцы? Найлепшым адказам будыць ягоныя собскія слова: «Ура-

жаны зі візіты гэтага прыложка гіш-

панскага гораду застануцца назаўсёды

ў маёй памяці. Мне запрауды выдава-

лася што мяніе сустрэл родныя браты

паслья шматгадове ростані».

Гішпанскі народ, які сам пацярпей-

шмат ад камуністычнай тыраніі, магчы-

ма напілі нас разумее ў найбольшім

съмілтэзу. А наш жыўы контакт з

гэтым гасцінічным народам напіліца

будзе мець свае пазытыўныя выпікі.

А ўражаныне нашога студэнта, якое ён

вывез з Мурцы? Найлепшым адказам будыць ягоныя собскія слова: «Ура-

жаны зі візіты гэтага прыложка гіш-

панскага гораду застануцца назаўсёды

ў маёй памяці. Мне запрауды выдава-

лася што мяніе сустрэл родныя браты

паслья шматгадове ростані».

Гішпанскі народ, які сам пацярпей-

шмат ад камуністычнай тыраніі, магчы-

ма напілі нас разумее ў найбольшім

съмілтэзу. А наш жыўы контакт з

гэтым гасцінічным народам напіліца

будзе мець свае пазытыўныя выпікі.

А ўражаныне нашога студэнта, якое ён

вывез з Мурцы? Найлепшым адказам будыць ягоныя собскія слова: «Ура-

жаны зі візіты гэтага прыложка гіш-

панскага гораду застануцца назаўсёды

ў маёй памяці. Мне запрауды выдава-

лася што мяніе сустрэл родныя браты

паслья шматгадове ростані».

Гішпанскі народ, які сам пацярпей-

шмат ад камуністычнай тыраніі, магчы-

ма напілі нас разумее ў найбольшім

съмілтэзу. А наш жыўы контакт з

гэтым гасцінічным народам напіліца

будзе мець свае пазытыўныя выпікі.

А ўражаныне нашога студэнта, якое ён

вывез з Мурцы? Найлепшым адказам будыць ягоныя собскія слова: «Ура-

жаны зі візіты гэтага прыложка гіш-

панскага гораду застануцца назаўсёды

ў маёй памяці. Мне запрауды выдава-

лася што мяніе сустрэл родныя браты

паслья шматгадове ростані».

Гішпанскі народ, які сам пацярпей-

шмат ад камуністычнай тыраніі, магчы-

ма напілі нас разумее ў найбольшім

съмілтэзу. А наш жыўы контакт з

гэтым гасцінічным народам напіліца

будзе мець свае пазытыўныя выпікі.

А ўражаныне нашога студэнта, якое ён

вывез з Мурцы? Найлепшым адказам будыць ягоныя собскія слова: «Ура-